

пасажирів, тарифи, податкові платежі, банківські фінансові операції, екологічні нормативи, архітектурно-планувальні вимоги та інше). Визначення, структурування та закріплення в механізмах управління зв'язків, що наведені вище, використовують в моделях і схемах управління метрополітенем.

Побудувавши імітаційну модель функціонування метрополітену, завівши в неї достатню кількість вхідних параметрів, на виході отримаємо пропозицію щодо необхідності оптимізації діяльності підприємства, а це, на наш погляд, завершення проектування й впровадження новації – системи автоведення поїздів метрополітену, визначення необхідних для цього ресурсів та напрямків діяльності по організації системного процесу розвитку підприємства, методів управління цим процесом, виходячи із цілей збільшення його прибутковості.

Список використаних джерел:

1. Економічна енциклопедія. Київ : видавнич. центр Академія. 2000. Т.1. 864 с.
2. Власюк Ю.О. Особливості імітаційного моделювання економічних систем. Збірн. наук. праць Таврійського держ. агротехнологічного ун-ту. 2013. № 4(24). С. 33-35.
3. Блауберг И.В., Юдин Э.Г. Становление и сущность системного подхода. Москва : Наука. 1973. 274 с.
4. Основные положения теории систем : учебно-методич. пособие под общ. редакц. С.В.Лялькова. Белорусский гос. ун-тет информатики и радиоэлектроники. 1999. 72 с.

ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ ПОНЯТТЯ «ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ»

М. О. ЗАХАРОВА, магістрант

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

Економічний аспект поняття «інформаційні технології» заснований на використанні поняття «ринковий інформаційний простір», тобто на розгляді поняття «ринок», що заснований на інформаційних технологіях.

Основні поняття та принципи їх розвитку викладені в документі [1] – Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України, а також в [6-7]. В цих документах інформаційні технології названі цифровими.

Згідно з цією Концепцією розвиток цифрової економіки України полягає у створенні ринкових стимулів, мотивацій, попиту та формуванні потреб щодо використання цифрових технологій, продуктів та послуг серед українських секторів промисловості, сфер життєдіяльності, бізнесу та суспільства для їх ефективності, конкурентоздатності та національного розвитку, зростання обсягів виробництва високотехнологічної продукції та благополуччя населення.

Цифрова (інформаційна) економіка базується на інформаційно-комунікаційних та цифрових технологіях, стрімкий розвиток та поширення яких вже сьогодні впливають на традиційну (фізично-аналогову) економіку, трансформуючи її від такої, що споживає ресурси, до економіки, що створює ресурси. Саме множина даних є ключовим ресурсом цифрової економіки. Вони (дані) генеруються та забезпечують електронно-комунікаційну взаємодію завдяки функціонуванню електронно-цифрових пристроїв, засобів та систем.

Цифровізація – це насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможливорює інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір.

Основна мета цифровізації полягає у досягненні цифрової трансформації існуючих та створенні нових галузей економіки, а також трансформації сфер життєдіяльності у нові, більш ефективні та сучасні. Такий приріст є можливим лише тоді, коли ідеї, дії, ініціативи та програми, які стосуються цифровізації, будуть інтегровані, зокрема, в національні, регіональні, галузеві стратегії і програми розвитку [2-5].

Цифровізація є визнаним механізмом економічного зростання завдяки здатності технологій позитивно впливати на ефективність, результативність, вартість та якість економічної діяльності.

Цифрові технології – це одночасно величезний ринок та індустрія, а також платформа ефективності і конкурентоспроможності всіх інших ринків та індустрій. Високотехнологічне виробництво та модернізація промисловості за допомогою інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій, масштаби і темпи цифрових трансформацій повинні стати пріоритетом економічного розвитку нашої країни. Саме цифровий стан стає звичайним станом її функціонування та розвитку.

Масштаби й темпи цифрових трансформацій мають стати основними характеристиками економічного розвитку, підвищення продуктивності праці, економічного зростання, а також підвищення якості життя громадян України.

Цифровий розвиток передбачає виконання комплексу завдань, що позитивно вплинуть на економіку, бізнес, суспільство та життєдіяльність країни в цілому.

Основними цілями цифрового розвитку, на наш погляд, є:

- прискорення економічного зростання та залучення інвестицій;
- трансформація секторів економіки країни в конкурентоспроможні та ефективні;
- технологічна та цифрова модернізація промисловості та створення високотехнологічних виробництв;
- доступність для громадян переваг та можливостей цифрового світу;
- розвиток цифрових індустрій та цифрового підприємництва.

Сектори економіки, що використовують цифрові технології, зростають швидше, ніж інші галузі. Сфери життєдіяльності, зокрема, освіта, медицина, транспорт, що модернізуються завдяки цифровим технологіям, стають набагато ефективнішими.

Головною метою Концепції [1] є реалізація прискореного сценарію цифрового розвитку, як найбільш релевантного для України з точки зору викликів, потреб та можливостей.

Прискорений сценарій цифрового розвитку передбачає:

- усунення законодавчих, інституційних, фінансових та інших перешкод, які заважають розвитку цифрової економіки;

- впровадження стимулів та мотивацій для заохочення всіх сфер економіки до цифровізації;

- створення попиту та формування потреб серед громадян до цифровізації, насамперед через впровадження державою масштабних проектів цифрових трансформацій, зокрема на базі сучасних моделей державно-приватного партнерства;

- створення та розвиток цифрових інфраструктур як основи використання переваг цифрового світу у повсякденному житті та платформи для досягнення ефективності економіки взагалі;

- розвиток та поглиблення цифрових компетенцій громадян для забезпечення їх готовності до використання цифрових можливостей, а також подолання супутніх ризиків;

- розвиток цифрового підприємництва, створення відповідних (у тому числі аналогових) інфраструктур для підтримки та розвитку інноваційної діяльності.

Мета впровадження стимулів та мотивацій проста: заохотити бізнес та громадян споживати та використовувати інформаційно-комунікаційні та цифрові технології, тобто зробити так, щоб технології в Україні були доступні, цифрові інфраструктури викликали бажання та мотивацію до них підключатися та ними користуватися, а бажання модернізувати, оптимізувати, масштабувати, прискорити та розвинути власний бізнес та життєдіяльність змогли реалізуватися та стати основою цифрової економіки. Останній приклад – система «Дія», що нині активно розвивається в країні.

Цифровізація потребує нових форм партнерства і співробітництва різних сфер економіки та суспільства. Дотримання цих принципів є визначальним для створення, реалізації та користування перевагами, що надають цифрові (інформаційні) технології.

Цифровізація створює нові можливості для інвестиційної діяльності, нові робочі місця, надає поштовх для розвитку вітчизняної ІТ-індустрії.

Інтеграція України до європейських і глобальних систем та інфраструктур є, зокрема, результатом свідомого та повноцінного впровадження інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій.

У зв'язку із стрімким впровадженням цифрових технологій формування цифрових навичок громадян набуває особливого значення. Цифровізація на сьогодні є головним трендом на загальному ринку праці. Уміння використовувати цифрові технології в роботі поступово стає необхідним для більшості спеціалізацій та професій. Завдяки використанню он-лайн та інших технологій громадяни можуть більш ефективно набувати знання, вміння та навички у багатьох інших сферах (наприклад, вивчати мови, предмети, опанувати професії). Кількість робочих місць в Україні, що потребують від працівників принаймні базового розуміння інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій, стрімко збільшується, а вміння користуватися технологіями стає основною вимогою до персоналу.

Список використаних джерел:

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>

2. Про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020» : Указ Президента України від 12 січня 2015 р., № 5/2015. Урядовий кур'єр від 15.01.2015. № 6.

3. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-п>

4. Про затвердження Стратегії розвитку міста Києва до 2025 року: Рішення IV сесії VIII скликання Київської міської ради «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 15 грудня 2011 року № 824/7060» від 6 липня 2017 року № 724/2886. URL: http://kmr.ligazakon.ua/SITE2/1_docki2.nsf/alldocWWW/5FB5A5660E66740DC22581710068840C?OpenDocument

5. Про затвердження Стратегії розвитку міста Харкова до 2020 року: Рішення Харківської міської ради від 21.12.2016 р. № 445/16. URL: <https://www.city.kharkov.ua/>

6. Закон України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» від 4 лютого 1998 року № 75/98-ВР <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/75/98-%D0%B2%D1%80#n10>

7. Указ Президента України Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року «Про Доктрину інформаційної безпеки України» від 25 лютого 2017 року №47/2017 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/47/2017#Text>

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ЕКОНОМІЦІ ТА ПРОЦЕС ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Д. В. СОКОЛОВ, ст. викл.

О. В. ЛОГАЧОВА, студентка

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

Сучасне суспільство називають інформаційним. Водночас це означає, що значна частина суспільства зайнята виробництвом, зберіганням, обробкою, продажем інформації та її найвищою формою - знань. Характеристикою цього суспільства є постійний обмін інформацією.

Діяльність людей, груп, команд та організацій значною мірою покладається на їх обізнаність та здатність ефективно використовувати наявну інформацію. Перш ніж ми можемо діяти, нам потрібно виконати багато роботи зі збору та обробки інформації, її розуміння та аналізу. Пошук розумного рішення в кожній галузі вимагає обробки великої кількості інформації, що може бути неможливим без спеціальних технічних засобів.

Поняття, представлене терміном "інформація", дуже велике. Віно належить до групи загальнонаукових категорій і займає важливе місце в різних науках, таких як фізика, біологія, інформатика, економіка, психологія та соціологія. Інформація визначається як інформація про людей, речі, факти, події, явища та процеси.